

ת"פ 51354/01/19 - מדינת ישראל נגד נתנאל אלגרבל, יעקב גרינברג

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 51354-01-19 מדינת ישראל נ' אלגרבל ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. נתנאל אלגרבל
2. יעקב גרינברג

הנאשמים

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בארבע עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים); ארבע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); ועבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במהלך התקופה שבין 6.10.18 ועד 4.1.19, בארבע הזדמנויות שונות, מכרו הנאשמים למספר קונים סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של כ- 14.9 גרם. אישום נוסף מייחס לנאשם (בלבד) החזקת סם לצריכה עצמית - כדור MDMA וקנבוס במשקל של 3.59 גרם נטו. אציין כי כתב האישום כולל גם חלק כללי ובו מפורטת שיטת ביצוע העבירות. בתמצית יאמר כי בביצוע העבירות מעורב קטין שעניינו אינו נידון בפני. בכל האירועים הנזכרים בכתב האישום, הקונים נהגו לפנות אל הקטין באמצעות אפליקציית "טלגראם", והוא העביר את פרטי ההתקשרות עמם, תיאורם ואת פרטי העסקה אל הנאשמים. האחרונים, בתורם, היו מגיעים אל הקונים ברכב או באופן רגלי, מוסרים את הסם ונוטלים את התמורה.

3. להשלמת התמונה ייאמר כי ביום 15.7.19 הוריתי על הפרדת עניינם של הנאשמים, וזאת לאור בקשתם, שכן בעניינו של הנאשם האחר נדרש תסקיר משלים.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם ובו סקר את נסיבות חייו. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים. בתמצית ייאמר כי הנאשם רווק כבן 21, נעדר עבר פלילי. כיום משרת הנאשם בצה"ל, אך הוא עתיד להשתחרר בתקופה הקרובה בשל העבירות מושא כתב האישום. ביחס לביצוע העבירות, שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מכיר בחומרת מעשיו, אינו מודע לבעייתיות שבהתנהלותו וממזער מחומרת המעשים. כן ציין שירות המבחן כי הנאשם לא סבר שיש צורך בהתערבות טיפולית כלשהי ומשכך העריך שגורמי הסיכון רבים מגורמי הסיכון וכי קיים בעניינו סיכון משמעותי. לאור כך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית. עוד ציין שירות המבחן כי נכון להטיל על הנאשם עונש מוחשי בדמות מאסר שניתן לשאת בו בדרך של עבודות שירות, ומאסר על תנאי מרתיע.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. אביו של הנאשם העיד במסגרת הטיעונים לעונש. האב סיפר על תפקודו החיובי של הנאשם וכי מאז ביצוע העבירות הוא שומר על אורח חיים תקין ונורמטיבי.

6. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרתן של עבירות הסמים ואת פגיעתן הרבה בבריאות הציבור ושלומו. צוין כי מדובר בארבעה אישומים בגין סחר בסם שבוצעו ביחד עם שני נאשמים נוספים, וכן בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי. נטען כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, ולחלופין יש לקבוע מתחם אחד לכל האישומים, הנע בין 20 חודשי מאסר ועד 40 חודשי מאסר. ביחס לתסקיר שירות המבחן, נטען כי קיים פער בין המלצתו העונשית, לבין חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ולכן אין לאמץ את המלצתו העונשית, שאינה נסמכת על שיקולי שיקום. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר משמעותי, מאסר על תנאי, פסילת רישיון וקנס.

7. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם צעיר, כבן 20 בזמן ביצוע העבירות, אשר הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ובכך קיבל אחריות והביע חרטה על מעשיו. נטען כי הנאשם הופעל על ידי נאשם אחר וכי לא הייתה לו כל גישה ישירה לקונים, אלא הוא שימש כשליח בלבד. ביחס למתחם העונש ההולם, נטען כי יש לקבוע מתחם אחד ולראות באישומים כאירוע אחד. לשיטת ההגנה מדובר ברף הנמוך של עבירות הסחר שכן כמויות סם קטנות; סכומי כסף נמוכים; וסוג הסם קל יחסית. ביחס לעונש הראוי ביקשה ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שניתן לשאת בו בדרך של עבודות שירות, וכן להימנע מפסילה בפועל ומהטלת קנס.

8. הנאשם בדברו האחרון ציין כי המעצר וההליך הפלילי הרתיעו אותו, וכי אין בכוונתו לשוב ולהסתבך בפלילים.

דין והכרעה

9. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע, ובסופו של תהליך יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם, בהתאם לעקרונות המנויים בסעיף 40'א' לחוק העונשין. המאשימה סבורה שמדובר במספר אירועים ואילו ההגנה סבורה כי מדובר באירוע אחד. בענייננו דומני כי נכון לקבוע מתחם עונש אחד לעבירות הסחר כולן. אנמק להלן מסקנתי.

10. מעובדות כתב האישום עולה שכל עבירות הסחר מקורן בתכנית עבריינית אחת. בכל העבירות מדובר גם בשיטת פעולה זהה והעבירות בוצעו בסמיכות זמנים שמתיישבת עם תכנית עבריינית אחת (אישומים 1,2,3 בוצעו בתוך יומיים בלבד). הגם שמדובר בקונים שונים, סברתי שאין בכך לשנות מהמסקנה לפיה יש לראות בכל העבירות אירוע אחד, שכן מדובר בקונים אקראיים שפנו אל הקטין באמצעות אפליקציית "טלגראס", וזה העביר את הפרטים לידי הנאשמים. מכאן שקיים קשר הדוק בין כל עבירות הסחר, וראוי לקבוע מתחם עונש אחד, המביא בחשבון כמובן שמדובר במספר עבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); רע"פ 4760/14 קיסלמן ואח' נ' מדינת ישראל (7.5.15); דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.2016); ליישום בנסיבות דומות, ראו ת"פ (מח' חי') 50082-03-16 מדינת ישראל נ' ביראוב (22.1.17)).

עם זאת, עבירת החזקת הסם אינה קשורה קשר הדוק לעבירות הסחר, שכן היא בוצעה לשימוש עצמי. לכן, אקבע בעניינה מתחם נפרד. עוד יובהר שבכוונתי להטיל עונש אחד בגין מכלול האירועים, שכן ענישה נפרדת נראית בעיני מלאכותית משהו.

11. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** נגע הסמים מכלה כל חלקה טובה בחברה. על נזקיו הבריאותיים, החברתיים והכלכליים, אין צורך להכביר מילים (ע"פ 11220/03 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.05); ע"פ 4998/95 קרדוסו נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3), (769)). הצורך בסם מוליד מספר נזקי משנה ובהם נזקים לגופו של המשתמש בסם, ובעקיפין גם לשלום הציבור, בשל כך שלרוב מכורי הסם מבצעים עבירות רכוש על מנת לממנו. בענייננו, שימש הנאשם חלק ממערך הפצת הסמים ומכאן שפגע פגיעה ממשית באינטרסים המוגנים כמפורט לעיל.

12. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** מדובר בארבע עבירות שונות של סחר בסם מסוכן שבוצעו אגב תכנון מוקדם והצטיידות בחומרים המתאימים, כל זאת כאשר הקטין "מפעיל" את הנאשם, מוסר לו את פרטי הקונים והוא שמבצע את העסקאות בפועל. בחלק מהמקרים אף הגיע הנאשם לנקודת המפגש עם הקונים באמצעות רכב. כאמור, מדובר בסם מסוג קנביס ואולם אין לראות בכך משום נסיבה לקולה, כפי שטענה ההגנה. אין גם לראות נסיבה מקלה בכמות הסם והסכומים שקיבל הנאשם לידי בתמורה, שכן הכל תלוי בכמות אותה מבקש הלקוח, ואין לזקוף את הכמויות הקטנות יחסית לזכותו של הנאשם. בהקשר זה אציין כי הכמות הכוללת בה סחר הנאשם היא כ- 14.9 גרם, ואל לנו ללכת שבי אחר טענה בדבר מכירת כמויות סם קטנות, שכן באופן מצטבר מדובר בכמות בלתי מבוטלת של סם. ביחס לכמות נקבע כי "אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי" (רע"פ 7996/12 יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.13)). עוד אציין כי שינוי המדיניות ביחס למשתמשים בסם מסוג זה, אין בה כדי להפחית מחומרת העבירות שביצע הנאשם, שהרי "מדיניות חדשה זו לא נועדה לעודד הספקה או ייצור של סם, ואין בה לגרוע מהתכלית

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

15. ביחס למקרים בהם הוטלו מאסרים בעבודות שירות אפנה למקרים הבאים: ת"פ 54706-01-13 **מדינת ישראל נ' חביב** (09.09.13), בו הורשע נאשם בכך שמכר בארבע הזדמנויות שונות סמים מסוג חשיש במשקלים של 6.4 גרם, 5.38 גרם, 3.98 גרם, וכן אצבע חשיש בכמות לא ידועה. הנאשם נידון ל-6 חודשי עבודות שירות; ת"פ 3720-03-15 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (25.10.15), בו הורשע נאשם בשישה אישומים של סחר בסם ובאישום נוסף של החזקת סמים. הנאשם מכר לאחרים סם מסוג מריחואנה בכמויות קטנות. הנאשם היה צעיר נורמטיבי והוא נידון ל-6 חודשי עבודות שירות; ת"פ 21873-05-14 **מדינת ישראל נ' דהאן** (06.09.15), בו הורשע נאשם בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים. הנאשם מכר בארבעה מועדים שונים לאחר מנת סם מסוג חשיש במשקל שאינו ידוע במדויק. בנוסף, הנאשם החזיק במקומות שונים חשיש במשקל של 248 גרם. הנאשם נידון ל-6 חודשי עבודות שירות.

16. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את עבירות הסחר בנסיבותיו של מקרה זה (הכולל מספר עבירות) נע בין שישה חודשי מאסר שניתן לשאת בהם בדרך של עבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר. ביחס לאישום מספר 6 בכתב האישום המתוקן - הרי שלאור סוג הסם וכמותו, המתחם ההולם הוא קנס ועד מספר חודשי מאסר, שניתן לשאת בהם בדרך של עבודות שירות. בהקשר זה אזכיר כי בהתאם למדיניות התביעות, בעבירות החזקת סם לשימוש עצמי, לעיתים לא מוגש כלל כתב אישום, והכל בהתאם לנסיבות (ראו מדיניות התביעה בעניין עבירת החזקת סם לשימוש עצמי, **הנחיות היועץ המשפטי לממשלה: מדיניות התביעה - סמים: החזקה ושימוש לצריכה עצמית**; כן ראו סעיף 7(ג) לפקודת הסמים בדבר קביעת עבירת קנס במקרים מסוימים).

קביעת עונשו של הנאשם

17. איש מהצדדים לא טען שיש לסטות במקרה זה ממתחם הענישה, לקולה או לחומרה, ואכן נתוני המקרה מצביעים על כך שיש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה ואין מקום לסטות ממנו. בהקשר זה אציין גם כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אך המליץ על ענישה בדרך של מאסר שניתן לשאת בו בעבודות שירות. המלצה זו מקובלת עליי. אנמק.

18. עמדתה העונשית של המאשימה לכליאה (ואף ממושכת), אינה תואמת את נתוניו של הנאשם, וניתן לדעת להשיג את תכליות הענישה בעניינו שלא על דרך כליאה בהכרח. מדובר בבחור צעיר מאוד, נעדר עבר פלילי, אשר מעד לראשונה בחייו. התרשמתי שלהליך הפלילי הייתה השפעה מרתיעה כלפיו ובמובן זה הושגה הרתעה אישית. משכך, אין לומר שעונש בכליאה נדרש לצורך השגת הרתעה אישית. בנוסף, לעונש מאסר לריצוי בפועל, כעתירת המאשימה, עלולה להיות השפעה הרסנית על הנאשם, וזאת בשל גילו הצעיר ונתוניו האישיים. יש עוד להביא בחשבון כי פגיעה בנאשם בשל ההשפעות השליליות שבמאסר, עלולה להביא גם לפגיעה בחברה כולה בשל הטמעת ערכים עברייניים (לעניין השפעות האפקט הקרימינוגני שבכליאה ראו דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"; כן ראו חוות דעת הרוב בע"פ 53142-12-16 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (17.5.17)).

19. בשקלול נתוני המקרה, סברתי כי ניתן להימנע מהשפעה שלילית זו מבלי לפגוע ביתר תכליות הענישה.

במילים אחרות, עונש מאסר בכליאה אינו מתחייב בנסיבות העניין. יש לזכור עוד כי לאחרונה תוקן חוק העונשין וניתנה בידי בית המשפט הסמכות להורות על ריצוי עונש מאסר בעבודת שירות גם כאשר תקופת המאסר ארוכה יחסית, אך אינה עולה על תשעה חודשים. בכך באה לידי ביטוי הגישה הרואה בנזקי הכליאה טעם ממשי להימנעות מענישה זו, כאשר נתוני המקרה אינם מחייבים עונש זה בהכרח. אפשרות זו נראית בעיני עדיפה בנתוני מקרה זה. מדובר בענישה מוחשית קשה וממושכת, אך שאין בצידה את נזקי הכליאה.

20. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את עברו הנקי, את גילו הצעיר (כבן 20 בזמן ביצוע העבירות), ואת הודאתו בכתב האישום המתוקן אשר הביאה לחיסכון ממשי בזמן שיפוטי, כמו גם שביטאה חרטה וקבלת אחריות. הבאתי גם בחשבון את התקופה בה היה עצור וכן את תקופת השחרור בערובה, אגב מגבלות על חירותו. מנגד, הבאתי בחשבון את עמדת שירות המבחן בדבר הסיכון הנשקף ממנו ואת העובדה כי לא ראה לנכון לעבור הליך שיקום ממשי. יש להצר על כך וראוי שהנאשם יפעל לשיקום חייו ויפה שעה אחת קודם.

21. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר. הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 31.10.19. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה בטבריה. **מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.**

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 3,000 ₪. הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים מיום 1.10.19 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 3 חודשים. תחילת הפסילה ביום 12.9.19 מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו (או תחליף) על מנת שמניין הפסילה יחל, אך תוקפה של הפסילה מהיום שקבעתי לעיל.

בשל כך שההליך כנגד נאשם 1 טרם הסתיים - החלטה על מוצגים תינתן בהמשך, בהתאם לבקשה שתוגש.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה וכן לשירות המבחן בשל אורך תקופת עבודות השירות.

הודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אב תשע"ט, 12 אוגוסט 2019, במעמד הצדדים.

